

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kanonik Klun in Mladočehi.

Pred kratkim sklical je gospod kanonik Klun verne svoje, v katoliško-političnem društvu zbrane somišljenike na shod in jim razlagal politični položaj s tisto gotovostjo, kakor se navadno razlagajo s prižnice nebeške razmere. Novega je malo povedal. Ponavljal je samo to, kar je bilo od ustanovitve koalicije sem pisano v „Slovenca“ in v „Vaterlandu“ in pogreval neštevilokrat ovržene ali do cela nedokazane trditve, ter svoja izvajanja zabelil z sedostojnim napadom na mladočeško stranko in na tiste slovenske poslance, ki se niso dali upreti v koalicijski jarem.

Gospod kanonik Klun je rekel: „Pa še jako važen pomislek nas zadržuje od ožje zveze z Mladočehi. Narod slovenski je veren in udan Bogu, ali ravno tako je udan svojemu cesarju in presvetli habsburški rodovini. Ta zvestoba in njegova tesna zveza z avstrijsko monarhijo je najglavnejše poročstvo njegovega obstanka v mogočni, vsem narodom pravični Avstriji. Veste pa, kako se v tem oziru godi na Češkem, kjer se javno zagovarja odpad od Avstrije, kjer so prišli do izrednih odredov in do političnega umora. Zvestega državljanu mora v srce boleti, kar se je v tem oziru poročalo v državnem zboru, in noben slovenski rodoljub ne more želeli, da bi se taka načela razširjala mej poštenim narodom slovenskim, kateri je raztresen po raznih deželah in valed tega tako oslabljen, da bi po takih načelih prišel v nevarnost pogina.“

Že davno vemo, da kanonik Klun ni ravno pretesnosrčen mož, in da se v opravičevanje svojih nazorov in svojega postopanja ne plaši porabiti sredstev, katera pošteni politiki odklanjajo, da pa se bo kdaj tako daleč spozabil kakor to pot, tega bi ne bili niti od njega pričakovali.

Z gori navedenimi besedami je prečastiti kanonik Klun na nečuden način sumničil ne samo mladočeško stranko, ampak kar ves češki narod, ki stoji skoro v celoti za svojimi poslanci in vrh tega — seveda le mej vrstami — tudi tiste slovenske

poslance, ki so konservativnemu klubu pokazali hrbet in pristopili slovanski koaliciji. Klun se upa očitati narodu češkemu oziroma mladočeški stranki, da ni zvesta „vsem narodom pravični Avstriji“, pravi, da se na Češkem javno zagovarja odpad od Avstrije in da so Mladočehi krivi izjemnih naredeb in umora policijskega agenta provocateurja Rudolfa Mrve! Kolikor besed, toliko zavijanj, toliko neresnic! Verojetno je sicer, da se Klun na Dunaji, v tem veselem, lahkotnem mestu, ne utegne posebno zanimati za češke razmere, ali to bi bil moral vendar vedeti, da je češki narod prej kot slej zvest cesarju in monarhiji, kar je vlada sama priznavala, in da se nikdar ni poganjal niti ves narod niti katera stranka njegova za odpad od Avstrije. Čehi niso zahtevali in ne zahtevajo nič drugega nego samostalnost, jedinstvo in neodvisnost dežela češke krone v okviru habsburške monarhije, zahtevajo to na podlagi državnega prava, slovesno pripoznanega v cesarskem reskriptu iz leta 1871. In to je po sodbi Klunovi „odpad“ od Avstrije, kateri se zagovarja! Težko je dognati, ali izvira to iz Klunove nebržnosti ali iz njegove hudobnosti, a mislimo, da iz slednjeimenovane lastnosti, kar svedoči tudi njegova trditev, da so Mladočehi prouzročili izjemno stanje in umor Rudolfa Mrve. Da je to trdila vladna „Laibacher Zeitung“, bi se ne čudili, da pa slovenski poslanec Klun tako očitno neresnico izusti v slovenskem jeziku, to presega vse meje. Vsakdo vé, da so izgrede, vsled katerih je bilo razglašeno izjemno stanje v Pragi, prouzročili nekateri posamičniki, večinoma nezreli mladi ljudje. Takisto je bil tudi umor agenta pravocateurja Rudolfa Mrve čin posamičnikov. Skrajna perfidnost je, rezati ta dejanja celi stranki, celemu narodu na rovaš. Če tako delajo sovražniki češkega naroda, je še umevno. Tem gre za to, da spravijo češki narod ob dobro ime, da ga svetu predstavijo kot narod, kateri zasluži, da se z bičem kroti, če pa to trdi slovenski poslanec Klun, potem je to gola sramota.

Še predrznejši pa je odstavek, v katerem pravi

Klun, da „noben slovenski rodoljub ne more želeli, da bi se taka načela, — torej načela odpadnikov od Avstrije, načela Praških izgrednikov in morilcev Rudolfa Mrve — razširila mej poštenim slovenskim narodom“. Ta načela, katerih razširjanje živ krat ne želi in ne pospešuje — podtaknil je Klun Mladočehom, ker mu je dobro znano, da mladočeška stranka nima takih načel, podtaknil jih je zategadelj, da bi mogel slovenskemu narodu govoriti: Glej, ta načela so kriva, da se ne združimo z mladočeškimi poslanci, teh načel nikakor ne odobravamo, obsojamo jih kar najodločneje, a samo mi, kar nas je ostalo v konservativnem klubu, mi, zagovorniki iz stebri koalicije, katere bo vlada za našo požrtvovalnost plačala s povišanjem kongruie posamnim našim pristašem v korist, tisti naši bivši tovariši pa, ki so stopili v slovansko koalicijo tisti niso naših mislij in najbrž onih istih nazorov in načel kakor njihovi novi zavezniki.

Tako se prav razločno čita mej vrstami in kdor pozna prečastitega poslanca in kanonika Kluna, pritrdil nam bo, da smo prav pogodili. Neodvisnih slovenskih poslancev ni treba zagovarjati. Njihovo rodoljubje in poštenje je uzvišeno nad vsak najmanjši sum tako, da jih ne more doseči strupeno natolcevanje kanonika Kluna. Omenili smo sploh vso to stvar le zategadelj, da spozna slovenski svet z nove strani poslanca Kluna in njegova sredstva, koja uporablja pri svoji politiki.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. januarja.

Deželni zbori.

V sobotni seji deželnega zbora isterskega so slovenski in hrvaški poslanci zopet zapustili dvorano. Posl. Spinčič utemeljeval je nujni predlog, naj se nastavi slovenskega in hrvaškega jezika zmožen stenograf. Deželni glavar zabranil je Spinčiču govoriti, vsled česar so poslanci manjšina zapustili dvorano. — V koroškem deželnem zboru

LISTEK.

Slike iz našega deželnega zbora.

I.

Častna dva Ribničana.

Častni ribniški krošnjar in rešetar, Fran Šuklje, kako naj te dostojno opišem, da se ne zamerim ne na levo in ne na desno! Spominjam se te še — ne šteji mi v zlo, da te tikam, kar nas je slabih aristokratov, se tikamo mej sabo! — kak si bil nekdan kot dijak, kot mlad učitelj, ko še nisi poznal vsakega avstrijskega ministra, in ko si še svoj prvi ponos iskal — ne v dopadajenji vsakočasne vlade, — nego v dopadajenji nad dolgimi črnimi kodri, ki so ti tako poetično obsenčevali panslaviistična široka pleča. Za Boga, tvoj panslavizem skrčil se je še bolj, nego so se skrčila tvoja nekdanja široka pleča! Da se nas Bog usmili, vsakemu je dano umreti, ali vsakemu ni dano, da bi vsake tri ali štiri mesece stiskal roko novoimenovanemu avstrijskemu ministru!

Ko gledam z galerije pod sabo v zbornici koščenega poslanca dolenjskih mest — in sedaj plavajo široke hlačice okrog njegovih tankih suhih nog, kakor plava jadro okrog šibke jambore, — tedaj vedno in neprestano, kakor pri Schwegelju tudi pri tebi premišlujem, — nekoliko zgodovinarja tiči na

vsak način v meni — kaj bi bil postal Fran Šuklje, kojega naša mladina tako zelo sovraži in v kojem vidimo mi dorasli in zreli možje, ne izvzemši Janka Krsnika, časih bolj političnega, nego ribniškega rešetarja, kaj bi bil postal Fran Šuklje, če se je rodil in redil v časih, sedaj že davno preteklih. Vzemimo čase, ko so v Kostnicah na grmadi sežigali prvega Mladočeha, Jana Husa in mislimo si, da je Fran Šuklje živel tiste dni. Kam naj ga denemo! Že imamo prostor, kamor ga lahko postavimo brez strahu, da nas bi dementoval Šuklje z devetnajstega stoletja! Pripoveduje se, da je takrat, ko je Jan Hus že precej močno cvrl se na svoji goreči skladovnici, prikrevsala na grmadišče stara ženica ter privlekla s sabo butarico suhih drv, ter jih strastno vrgla k ognju, češ, da ta ogenj, ki naj bi pogoltnil krivoverca, prepočasi gori, in da mu je treba še večjega duška dati. Sedaj prijatelj Franjo, sedaj mi pa še jedenkrat reci, da te dobro ne poznam! Da, če si živel v časih Kostniškega koncilijsa, potem bi tista stara ženica ne bila sama sopihala proti Husovi grmadi! Pač pa bi se ji bil pridružil suhokošten, dolgi mladenič, ki bi bil dolgokrak — kakor bi rekel pokojni Erjavec — vlekel se tik žene, ter zdihoval pod težo suhega hloda, s kojim bi bil Janu Husu še bolj zakuril pod mladočeškimi nogami. In ta mladenič, — bi bil ti, Fran Šuklje, in če si se rodil za časa rimskega Romula, prepričan sem o tebi, da si prihitel na vsako kurišče, kjer bi

bili zažigali kosti kakemu prehistoričnemu Mladočehu!

Če pa si se rodil v časih, ko je Martin Luter nabijal svoje teze na cerkvena vrata Wittenberška, kako izvrstnega predikanta bi bila imela reformacija v tebi! In da je Šuklje tedaj kanonik svete katoliške cerkve, kakor je bil Primož Trubar, pa bi jo bil isto tako popihal mej protestante, kot jo je popihal kanonik Kluna praded, kanonik Trubar. In od bele Ljubljane bi bil jemal slovo, in s kakega samostana vzel bi bil s sabo rožnato nunico, ter stopil ž njo v zakon kje tam v kakem Württembergem mestecu in otroci bi se bili množili okrog njega, kopica za kopico! Ali mirno bi tudi ne bil živel, in kmalo bi hotel več vedeti, kakor prvi mojster Martin Luter in kmalo bi si bil pristojil svojo lastno sektico, koji bi bilo v naših dneh posvečeno posebno poglavje v nemški reformaciji, kot je posvečeno na primero Cvingliju, ali Kalvinu. Tudi ob časih reformacije bi bil Šuklje skoval si svojo srečo, morda še boljše od barona Schwegelja, ki bi v tisti dobi gotovo ne bil prestopil mej nemške predikante. Pač pa je bolj verjetno, da bi bila Njega ekselencija tistih dob postala Njega eminencija, rimske cerkve kardinal, ki bi bil v miru pojedal vsako leto svojih deset do dvajset tisoč škudov. Nekaj kardinala še dandanes tiči v baronu Schwegelju, kar je pokazal zadnji petek, ko je tako fino in pazljivo ogibal se vsake prilike, pri koji bi bil moral bese-

je bil v zadnji seji govor o znani cesti, v sled katere je okrajni glavar Mac-Nevin prišel na tako dober glas. Posl. Einspieler pojasnil je dogodbe pri slovesni otvoritvi te ceste. Njegova izvajanja je uradni list seveda popolnoma zamolčal.

Češki veleposestniki.

Načelnik volilnega odbora konservativnih čeških veleposestnikov grof Bouquoy poslal je Dunajskemu „Fremdenblattu“ popravek, v katerem prereka vest, da bi bili konservativni veleposestniki ponudili nemškim svojim tovarišem izpraznjenih šest poslaniških mest in da bi se vršila v tem pogledu kaka pogajanja. — Narodni veleposestniki, ki so se ločili od poslancev, obelodanili so izjavo, v kateri se predstavljajo kot samostalna stranka. K temu jih je prisililo postopanje vodilnih poslancev, ki so v svojih enunciacijah pokazali, da so se izneverili češkemu programu. Nova stranka bo postopala solidarno s celim narodom, držala se češkega drž. prava in se poganjala za absolutno enakopravnost in enakovrednost obeh jezikov in za varstvo narodnih manjšin, kakor za avtonomijo. — V posebnem pismu naznanjajo secesionisti, da se z večino stranke niso mogli porazumeti in se v sled tega morali samostojno organizovati.

Vnanje države.

Italijanske homatije

Poročila iz Sicilije so popolnoma izostala. Italijanski listi javljajo, da je sicilski ustanek vladi že doslej prouzročil 5 milijonov lir stroškov. V sled poziva generala Morre, oddati redarstvenim oblastvom vsa orožja, oddalo se je doslej 1980 pušk in 420 revolverjev. Crispi je nekemu novinarju rekel glede zaprtega sicilskega poslanca Defelice Giuffrida, da je ta nameraval Sicilijo ločiti od Italije in jo ustanoviti kot socijalistično republiko. V Kalabriji in v drugih krajih se ponavljajo socijalistične demonstracije dan na dan in vojaštvo preprečuje večje izgrede le jako težko in le ker postopa skrajno brezobzirno.

Francoski anarhisti.

Prijatelji na smrt obsojenega anarhista Vaillanta, na čelu jim socijalistični poslanci, jeli so nabirati podpise na prošnjo, s katero zahtevajo, naj predsednik republike, Carnot, pomilosti Vaillanta. Nabrali so samo v Parizu veliko tisoč podpisov. Podpisali so se celo ljudje, o katerih se vé, da niso prijatelji anarhizma. Storili so to najbrž iz strahu pred anarhisti. Vzlic temu ni misliti, da bo Carnot ustregel tej želji. Vaillant se je zoper obsodbo pritožil na kasacijsko sodišče. Čim reši to sodišče njegovo pritožbo, to je, ako jo potrdi, vršila se bo ustifikacija.

Nemški državni zbor.

Ko je vlada svoj čas od državnega zbora izsilila njeni vojaški predlogi prijazen votum, obljubila je slovesno, da bo pri predlogah o pokritju za to reformo potrebnih stroškov davčno breme zvalila na bogataše. Vlada je na to obljubo hitro pozabila. Sedaj se bavi državni zbor z njenimi predlogami, mej katerimi je najvažnejša predloga o davku na tabak. Na Nemškem ni tabak državni monopol; tam živi na tisoče in tisoče ljudi od prodaje tabaka, od izdelovanja smok in pridelovanja te rastline. Ako bi obveljala davčna predloga, bi ne bila samo mnogim izmed teh ljudi uničena eksistencija, tudi cena tabaka bi silno poskočila in stroške bi zopet moral čutiti siromak. Poslanci nemški se zategadelj tudi odločno zoperstavljajo vladini predlogi. Debatate so jako ostre in vlada zdaj še nima upanja, da dobi večino.

dico izpregovoriti proti imenitnim klosterskim šolam patra Kluna!

Sedaj pa si mislimo, da je živel Fran Šuklje za časa francoske prekucije. Brez mandata bi tudi tedaj ne bil ostal in iz provincije bi bil prišel kot poslanec v konvent, kjer bi bil morda pričetkom smukal se okrog rojalistov. Konečno pa ga brez dvojbe dobimo mej Jakobinci na najvišjem vrhu tako imenovane gore. In roko bi bil stiskal Dantonu, in z Maksimilijanom Robespierrom bi se bila tikala in bratovščino pila z devičnoobraznim Saint Justom! In če bi le-ta v konventu predlagal, da naj se Ljudevitu Capetu glava odbije, bi naš prijatelj Saint Justa še prekrilil, ter bi predlagal, da naj se Ljudevitu Capetu ne odbije samo glava, temveč da naj se mu poprej pri živem telesu še odsekajo različni udje, kakor noge in roke! No in konec! Tudi ta je jasen! Nekega dne bi ga bil dobil grozni Fouquier-Tinville pod svoj palec, in nekega meglenega jutra sedel bi naš François na tistem znanem vozu, na kojem so vlačili obsojence iz ječe do gilotine. In zadujo pesem bi bil zapel Sanson, in stare babnice bile bi okrog šafota plesale in hripavo kričale: Vive la république!

Da, giljotinirali bi te bili, prijatelj Šuklje, če si živel v časih francoske revolucije, ko je vladala in gospodarila mati giljotina ter srkala kri, tako beračevo, kakor bogataševo, tako ministrovo, kakor kraljevo.

Miha baron Čebula.

Dopisi.

Iz Celovca, 11. januarja. [Izv. dop.] (Koalicija na vseh koncih in krajih.) Po Dunajskem uzorcisku se zanašati zdaj misel koalicije tudi v posamezne provincije, oziroma v deželne zbore. V dveh zaporednih številkah cenjenega Vašega lista ste že objavili, kaj da se pod vladno patronanco in z mešetarstvom nemškutarskega barona Schwegelja pripravlja v Vašem kranjskem deželnem zboru. Ali ne mislite, da se je ta poskus storil samo pri Vas! Tudi pri nas se nekaj jednakega pojavlja, kajti na migljaj od gotove strani sešli so se naši nemško-liberalni poslanci na predvečer odprtja deželnega zbora koroškega, t. j. pretekli torek dne 9. t. m., v posebni sobi Sandwirthove gostilne v posvetovanje. Ugibali so, kako bi bilo mogoče skrpiti koalicijo nemško-liberalne in nemško-narodne stranke deželnih poslancev, kateri bi bilo pritegniti, ako možno, tudi bolj mirnega slovenskega poslanca g. Murija, katerega so ta večer z zvijačo celó privabili v svoj krog, tako da se je nehoté moral udeleževati posvetovanja o gorenji zadevi. — Kakor znano, je našim Nemcem največ na tem, da si ohranijo svoje sedanje posestno stanje tako, kakor si je želijo in kakor si je prakticirajo že vsa leta sém — na škodo jedne tretjine slovenskih deželanov koroških, o katerih nočejo slej kakor prej ničesar slišati. Da se g. Muriju pokažejo bolj naklonjene, sklenili so ga letos voliti prvi pot v gospodarski odsek, dočim je bil doslej vedno voljen samo v verifikacijski odsek, v kojem prav za prav ni imel nikdar kaj opraviti. Na poslanca g. Einspielerja se pa po svoji stari navadi ta nemška gospôla niti ozirala ni ter ga, kakor prejšnja leta, tudi letos ni volila v noben odsek. Nemški nacionalec in poslanec za mesta Št. Vid in Trg, dr. Fr. Prettner, je sicer namignil, da bi bilo prav, ako se z ozirom na nameravano oživetvovanje koalicije v deželnem zboru koroškem volí „pro forma“ tudi Einspieler v kak odsek, ali njegove besede se niso v poštev jemale in slovenski poslanec g. Gregor Einspieler bil je kakor po navadi pri volitvi odsekov popolnoma prezrt. Tej koaliciji je očividno in brez dvojbe glavni namen ta, da se zaprečijo na vsak način tožbe slovenskih poslancev v deželni zbornici. Neizmerno mnogo krivic se je slovenskemu narodu na Koroškem prizadejalo v teku zadnjih let; izgubili smo mnogo, pridobili ničesar. Kako se nam godi na šolskem polju, to je vsakomur dobro znano, kdor le količkaj zasleduje tok naše težavne borbe za najprimitivnejše pravice, katere bi se nam po postavi morale priznati naravnim potom. Ne govorimo dalje o našem c. kr. deželnem šolskem svetu in o naših c. kr. uradih, sodnih in političnih, ki so nam vsi brez izjeme nasprotni, in ako se spominjamo slavne naše c. kr. deželne vlade in njej podložnih ter udanih c. kr. okrajnih glavarjev, na čelu jim znani baron Mac-Nevin, morali bi pretakati solze nad pritiskom, ki ga dan za dnevom občutimo, da bi si olajšali srčno boleost, v kateri se nahajamo pogostokrat. — Ozmimo se torej, kamor se hočemo, povsod se nam godi krivica; povsod se nam mečejo polena pod noge in se nam kruto bije v obraz. In v takempoložaji naj naša slovenska poslanca v deželnem zboru, na jedino pravem kraju, kjer še moreta brez skrbi poprijeti za besedo ter smeta javno in jasno izraziti svoje misli v korist trpečega svojega národa — takoiimenovane koaliciji na ljubo — molčijo o naših težnjah? To bi pač pomenilo izdati svoj národ, tisti národ, kojega zvesti njega sinovi so poslali v deželno zbornico navzlic mnogoštevilnim zaprekam jedina ta dva svoja poslanca s polnim zaupanjem, da bodeta vedno in povsod ter pri vsaki priliki pošteno zastopala njihove koristi in da bodeta imela pred očmi jedino le to: pomagati slovenskemu narodu na Koroškem do popolne enakopravnosti, neodvisnosti in do boljšega blagostanja. Podlaga tujčevi peti nočemo in ne smemo biti. Naj se ustreže že enkrat skromnim našim zahtevam in naj se nam pripoznajo naše pravice, potem je vsako krpanje koalicij odveč in mir, nebeški mir bode zavladal po celej deželi. Kolikor časa pa se nam na nemški strani ne pojavijo možje, ki bodo umeli biti tudi nam pravični, toliko časa naj naša nemška gospôla, ki zajema iz polnih loncev in sedi pri dobro obloženi mizi, ne pričakuje od naših poslancev, ki se morajo danes boriti še za drobtine, da bodo roko v reki z

njimi delovali — pod krinko koalicije — v pogubo slovenskega naroda na Koroškem. Navadili smo se že davno vseh takih zvijač, zatorej odkrito izjavljamo, da nas nikakor ni strah, ker smo popolnoma prepričani, da se naša poslanca ne bodeta dala zapeljati in da bodeta ravno letos krepko povzdignila svoj glas v deželnem zboru, ker je skrajni čas in nujna potreba, da tudi širši svet izve, kako da se postopa danes, v 19. stoletju, s koroškimi slovenskimi trpin.

Iz Gorice, 12. januarja. [Izv. dop.] (Zavrnitev.) Gospod urednik! Vaš zadnji dopis iz Gorice vzbudil je v Gorici splošno začudenje, zlasti pa pri meni, katerega se je tikal. Dopis je brez dvombe silno tendenciozen, v „Narodu“ podtaknjen, računa na zaupanje od Vaše strani. Najpoprej poroča dopisnik neresnico o zborovanju našega vrlega „Goriškega Sokola“. Dopisnik skoro ne omenja zborovanja, pač pa se bavi z novim starostom, t. j. z mojo malenkostjo, češ, on je zagotavljal, da znanprej bo društvo veliko lepše uspevalo nego doslej. — Taka nespametna zagotovila niso prišla iz mojih ust, pač pa sem obljubil, delovati s svojimi skromnimi močmi kolikor mi bo mogoče na to, da bo društvo delovalo v dosego svojih vzvišenih namenov. Dopisnikov namen je preveč jasen, da bi ga trebalo še posebej pojasnjevati. Prav odločno pa protestujem proti njegovi drznosti, s katero je poslal v javnost vest, da bo „Primorec“ izhajal le enkrat na mesec in ne vsakih 14 dnij, kakor doslej in kakor je naznanil tudi v prvi letošnji številki. To si je dopisnik izmislil kar na subem, kajti kaj takega ni bilo meni nikdar niti od daleč na misli, a je tudi v obče v Gorici nekaj čisto novega. To novost je podtaknil „Narodu“ nekdo, ki ima očiten namen, škodovati „Primorcu“, škodovati meni in me, kakor je razvidno iz prvega dela dopisa, z lažjavnim poročilom osmešiti pred javnostjo.

Zahtevam zategadelj od dopisnika, da se opraviči, kje je ujel ono novico o „Primorcu“. Vsakršno zavijanje je tu izključeno, kajti posegal je v jako občutno področje slovenskega lista in vsakdo naj prej premisli, kaj razbodbna po svetu. Ker je bil dopisnik pri občnem zboru „Sokola“, bil bi me pač lahko poprašal, kakó je s „Primorcem“, ako je imel čiste namene. Toda dopisnik se je kar na suho zlagal, zato zahtevam pojasnila ali pa zadoščenja. Ako se to ne zgodi, prosim Vas, da takega dopisnika ne zakrijete pod plašč uredniške tajnosti, ker je ni vreden. Človek, ki tako drzno zlorabi uredniško zaupanje, ni vreden, da se njegovo ime javnosti prikrije, ker drugače bodo take zlorabe rasle, iz česar ne morejo prihajati dobri nasledki v sedanjih itak dosti kritičnih časih.

Andrej Gabršček,
tiskar in urednik.

Iz Vipave, 13. januarja. [Izv. dop.] (Narodna čitalnica) v Vipavi je imela dne 8. januarja t. l. svoj redni občni zbor. Po nagovoru predsednika g. dra. Jos. Kenda, v katerem je omenjal, na kak pòdel način se je mej letom od raznih strani napadalo odbor, ki je vzlic temu ostal hladen in trezen v svojem delovanju, posebno pa povdarjal izbornost stanje čitalnično v vsakem oziru, prečital je društveni g. tajnik svoje poročilo o društvenem delovanju in o gmičnem stanju l. 1893. Iz tega poročila posnamemo, da je imela čitalnica koncem leta 41 udov, bila naročena na 22 časopisov in je priredila v minulemu letu 4 veselice in 2 zabavna večera; nakupila je iz darov 11 tamburic, darovala društvu „Radogoju“ 50 gld. in postala pokroviteljica družbe sv. Cirila in Metoda s prispevkom 200 kron; knjižnica pomnožila se je za 50 knjig in časopisov. Dohodkov je imela čitalnica 763 gld. 62 kr., stroškov pa 722 gld. 58 kr.

V odbor za l. 1894 voljeni so jednoglasno sledeči gg.: Dr. Jos. Kenda, predsednik; M. Prhavec, podpredsednik; Jos. Zacula, blagajnik; K. Winder, tajnik; H. Grabrijan, Fr. Silvester in Iv. Tomažič, odborniki.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) ima svojo IV. sejo jutri dne 16. t. m. ob 10. uri dopoldne. Na dnevnem redu so poročila finančnega odseka o računskih sklepih raznih zakladov, mej njimi tudi deželnega zaklada, o proračunih, o prošnjah dveh šolskih svetov za podpore za šolske zgradbe, o prošnji usmiljenih bratov v Kandiji za bolniške namene itd. in poročila upravnega odseka o nekaterih gospodarskih stvareh.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega.) v torek, 16. dan januarja 1894 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznani predsedstva. II. Stavbinskega odseka poročilo a) ob odaji priprege in zalaganja mestne občine z materialom za stavbinske potrebe; b) o določitvi višine nabrežnemu zidovju ob Ljubljani z ozirom na projekt gledé osuševanja Ljubljanskega barja; c) o Filipu Zupančiču prizivu v stavbinskih stvaréh. III. Vodovodnega ravnateljstva poročilo a) o mestnega vodovoda proračunu za 1894. leto; b) ob izvršeni kolavdaciji del za dobavo vode v Klečah; c) ob izvršeni kolavdaciji del pri reservoiru na hribu Podturnom in pri podzemeljskih stavbah v Klečah; d) o prošnji za odpis neke vodovodne pristojbine. IV. Občinskega svetovalca M. viteza Zittererja samostalni predlog gledé odprave nekaterih nedostatkov na občinskih potih vsled železničnega prometa. V. Personalija. (Tajna seja).

— (Iz pisarne slovenskega narodnega gledališča.) V četrtek dne 18. t. m. se bode pela na slovenskem odru v tretjič Kreutzerjeva ljubka in melodijozna opera „Prenočišče v Granadi“, ki je pri prvih dveh predstavah dosegla tako krasen uspeh. Ker utegne biti to zadnja predstava te opere v tekoči sezoni, opozarjamo vse prijatelje glasbe na ta večer, posebno vnanje rodoljube, da se pravočasno oglase za sedeže. Pripravljajo se za drugi teden večji odlomki iz opere „Trubadur“ in se marljivo študira Smetanova „Prodana nevesta“, ki pride bodoči mesec na oder.

— (Slovensko gledališče.) Stritar je slovenske pisatelje že pred leti opozarjal na socialno vprašanje, ali njegovo priporočilo ni našlo odmeva, največ pač zagadelj, ker v nas to vprašanje še ni postal tako pereče, kakor drugod. Gosp. dr. Vošnjak je prvi, ki se je ravnal po Stritarjevem nasvetu in spisal v soboto uprizorjenega „Premogarja“. To ni socialna drama, nego običajen ljudski igrokaz, pri katerem je pisatelj socialno vprašanje porabil največ le v dekorativno svrhu. Snov celi igri je precej preprosta. Premogar Marko Sivec čuti bridko vse krivice, katere se godé delavskemu stanu in navzel se je iz čitanja listov duba upornosti zoper kapitalizem. Še večje nego to sovraštvo proti brezsrčnim delodajalcem, pa je njegovo sovraštvo proti novemu ravnatelju premogarnice Drenovu. Ta je bil namreč pred petindvajsetimi leti zapeljal Sivecovo nevesto. Dekle je tedaj skočilo v vodo, a Sivec jo je rešil, jej odpustil in se z njo poročil, ter ravnatelja Drenova sina vzgojil kot svojega. Ta isti Drenov je začetkom igre postal novi ravnatelj premogarnice, v kateri deluje Sivec in prvi njegov čin je, da zniža siromašnim premogarjem mezdo za deset centimov. Ta nova krivica razdraži vse delavce, najbolj pa še itak v onemoglem sovraštvu trepetajočega Sivca, ki porabi ugodno priliko za maščevanje in nagovarja svoje tovariše, naj ustavijo delo za toliko časa, dokler se jim meza primerno ne poviša, delavni čas pa skrajša. Sivecove besede razvnamejo premogarje in — štrajk je gotov. Sivec kot vodja vsega gibanja gre z večjim odposlanstvom v ravnateljsko pisarno in naznani tam delavske tirjatve. Drenov je odbije in pokliče vojaštvo na pomoč, njegova odločnost in brezobzirnost raztogoti Sivca, da ga hoče s kladivom pobiti, a orožniki preprečijo to in odpeljejo starca v zapor. Sivec prebije presojeno mu kazen in se vrne v svoj kraj s trdnim sklepom, ugonopiti Drenova in če treba samega sebe. Gre v premogokop in da znamenje, da je nastala nesreča, vsled česar vsi premogarji zapuste rove in hite iz premogokopa. Drenov se hoče uveriti, kaka nesreča je nastala, in gre v premogokop. Tu se sestane s Sivecem, ki po veldramatičnem prizoru vrže dinamično patrono. Eksplozija je grozna. Sivec je pobit, in umrje vsled dobljenih ran. — Gosp. dr. Vošnjak podal nam je v tej igri mogočno, pretresujočo zagadelj, ker je resnična. Igri bi se dalo tu pa tam kaj ugovarjati, zlasti zadnje dejanje se nam ne vidi prav srečno, ali v celoti jo moremo samo pohvaliti. Da uspeh ni bil velik, k temu je mnogo pripomogla nič preveč dobra predstava. Gosp. Verovšek se je sicer pošteno trudil, ali posebnega uspeha ni imel največ pač zagadelj, ker ni znal svoje vloge tako kakor treba. Izvraten je bil g. Danilo in tudi g. Perdan je bil prav dober. Pohvalno je omeniti gospo Borštnikovo, gospo Slavčevo in Nigrinovo in g. Lovšina. Gosp. Podgrajski je kot Barkič imel resno ulogo, pa jo

je nevede in nehote jako humoristično igral. Scenarija zlasti v premogovi jami je bila krasna.

— (Zdravje poslanca dr. A. Gregorčiča) je še vedno slabotno, da ne more iz sobe in mora celo ostati v postelji. Vender je upanje, da se mu kmalu povrne zaželeno zdravje, kar vsi želimo prav od srca.

— (Kanonik dr. Rački) se po najnovejših poročilih hrvatskih listov počuti nekoliko bolje in se je nadejati, da se mu zdravje stalnoboljša. To vest bodo gotovo vsi prijatelji velezaslužnega hrvatskega rodoljuba pozdravili z iskrenim veseljem.

— (Gostovanje g. Borštnika v Zagrebu.) Kakor smo že javili, nastopi jutri dne 16. in v četrtek dne 18. naš prvi igralec g. Borštnik kot gost na Zagrebškem narodnem gledališču v igran „Fedora“ (Loris Ipanov) in „Valenska svatba“ (Čuku). Posebno simpatično pozdravlja sobotni „O b z o r“ gosta, kot slovenskega umetnikapisatelja ter zaslužnega in odličnega člana bratskega naroda ter mu kliče: Dobro došel!

— (Slavčeva maskarada) bode letos na pustno nedeljo dne 4. februarja, v dvorani starega strelišča, katere je kranjska hranilnica društvu brezplačno na razpolago prepustila. Pri plesu bode svirala vojaška godba. Po pripravi in odsekovem delovanju je soditi, da bode ta veselica jedna najslajnejših, katere priredi „Slavec“. Vsled kratkega predpusta in priprav za maskarado se je morala običajna mala veselica s plesom opustiti.

— (Češki kvartet) koncertoval bode v soboto dne 20. t. m. v dvorani filharmoničnega društva. Savni glasbeniki so dobro znani prijateljem umetnosti od prvega koncerta, ki so ga priredili lani v redutni dvorani posredovanjem „Glasbene Matice“.

— (Tukajšnja c. kr. strokovna šola za umetno vezenje in svetovna razstava v Čikagi.) Na svetovni razstavi v Čikagi je bila odlikovana tudi Ljubljanka gospodična Adela Czerny, kakor posnemalec iz ravno kar izišlega oficijelnega zapisnika premijiranih avstrijskih izložnikov. Imenovana gospodična je dobila darilo za razstavljeni pečni zastor, katerega je v krasni tehniki „slikanje z iglo“ izdelala kot učenka tukajšnje c. kr. strokovne šole za umetne vezenje po navodilih učiteljice gospodične Ivane Föderl in gospé Marije Hlavka.

— (Influenca v Ljubljani.) Novodobna epidemija, ki letošnjo zimo posebno na Notranjskem, hudo razsaja, se je v zadnjih tednih tudi v Ljubljani zelo hitro razširila ter se je dosedaj prijavilo že čez 600 slučajev. Vender pa bolezen ne kaže nevarnega značaja ter je do sedaj le v dveh slučajih prouzročila smrt.

— (V prid družbe sv. Cirila in Metoda so se v Postojni odkupili novoletnih voščil) sledeči p. n. gg., gđc. in gospé: Ivan Thuma, Ant. Ditrich, Stef. Primožič, Josip Dekleva, Edm. Planinšek, Sim. Meršol, Karol Schwabe, Iv. Smolič, Fr. Arko, Ant. Texter, rodb. Gogela, Makso Šeber, Rih Šeber, marki Ferd. Gozani, Fran Jurca, Franja Jurca, Terezija Jurca, Fr. Kuttin, Ant. Vodopivec, dr. Drag. Treo, Ferd. Gaspari, neimenovan Jan. Ružička, Iv. Burja, Gr. Piki, Fr. Majer, Lud. Ditrich, Peter Kraigher, Avg. Petrič.

— (Iz Ljutomer a.) Ljutomersko učiteljsko društvo je v svoji zadnji seji sklenilo, ustreči zadnji želji velezaslužnega, v dalnji Pragi umrlega učitelja, pesnika in pisatelja slovenskega, g. Josipa Freuensfeld-a ter prepeljati njegovo truplo v domačo zemljo. Ker pa je k temu potreba pripomočkov, obrača se učiteljsko Ljutomerskega okraja do vseh njegovih prijateljev, znancev, obče vseh rodoljubov, slavnih društev i. t. d. z iskreno prošnjo, naj blagovolijo v ta namen nabirati in darovane prispevke doposlati učiteljskemu društvu v Ljutomero.

— (Trtna uš) se je uradno konstatovala v občinah Dolenja, Dravce, Rajnukovec, Slatina, Sv. Florijan in Rogatec v Pujskem okraju. Ukrenilo se je vse potrebno, da se prepreči daljno razširjevanje.

— (Goriške novice.) V Gornjici pri Gorici imeli so okolu novega leta že spomladanske cvetice ob tamošnjih solčnih bregovih. Pozneje pa sta mraz in sneg pokončala vse. — Umrli je v Gorici upokojeni gimnazijski ravnatelj g. Fran Schaffenhauer v 73. letu svoje dobe. Bil je pošten in blag mož. — Slovanske knjižnice izšel je 8. snopič, ki prinaša jedno češko in jedno rusko povest in dve ruski pesmi v slovenskem prevodu dekana Ivana Vesela. — „Goriški Sokol“ ima plesne vaje

vsako nedeljo, čitalnica pa ima tri plesne vaje in dne 4. februarja sijajen ples — V Podgori priredilo je katoliško bralno in politično društvo veselico, pri kateri so sodelovali tamburaši „Goriškega Sokola“ in dramatičen odsek, ki je predstavljajl igro in komičen prizor.

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji) darovali so v novič sledeči rodoljubi: Vč. gosp. Jernej Voh, knežškofijski dub. svet. nadžupnik i. t. d. v Konjicah 3 gld., g. Ivan Murnik, ces. svetnik v Ljubljani 5 gld., g. France Pavlin, inženier v Ljubljani 5 gld., g. Makso Pleteršnik, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani 5 gld., gg. Josip Drdlík in France Reš, v Šmklavži na Koroškem skupaj 1 gld., g. dr. Nikolaj Tonkli, odvetnik v Gorici 4 gld., vč. g. Jakob Marzidovšek, c. in kr. vojaški kaplan v Trstu 5 gld., vč. g. Alojzij Sijaneč, župnik v Negovi 1 gld., blag. gospa Karolina Lapajne v Idriji 5 gld., g. J. Jesenko, c. kr. prof. v Trstu 5 gld., g. dr. Fr. Jurtela, odvetnik v Šmarji 5 gld., g. Fran Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v p. v Gradcu 3 gld., vč. g. J. J. duhovnik na Dunaji 5 gld., g. Anton Deles, koncipist v c. kr. trgovinskem ministerstvu na Dunaji 3 gld., g. J. P. za Vavpotičeve pesmi 3 gld., g. Cenek Bilek, Čeh na Dunaji, za Vavpotičeve pesmi 50 n. Iskrena hvala vrli domorodkinji in vsem imenovanim rodoljubom. Bog daj mnogo posnemovalk in posnemovalcev!

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Velika rumunska pravda zaradi „memoranduma“) se je morala odložiti vsled mnogih utokov in pritožb ničnosti in se bode menda vršila še le tekom meseca aprila.

* (Velika nesreča) se je dogodila pri zgradbi predilnice v Gentu. Podrlo se je vse poslopje in je nastala grozna zmešjava mej delavci; 60 delavcev se je rešilo, nad 30 pa jih je bilo zasutih! Izvlekli so 6 mrtvih in 9 težko ranjenih, ostali so bržkone mrtvi.

* (Nove plinove svetilke.) ki se same prižigajo vsled pritiska plina iz plinarne in neke jako enostavne električne naprave pri vsaki posamični svetilki, so zdaj uvedli v Chicagu. Svetilka se prižge in ugasi direktno iz plinarne, ne da bi zato bilo treba prižigalcev. Se li bode na ta način mogla plinova svečava ubraniti silne konkurencije električne luči, je vprašanje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beljak 15. januarja. Vodja nemških nacionalcev dr. Steinwender naznanil na tukajšnjem volilnem shodu, da odloži svoj mandat.

Dunaj 15. januarja. Srbski sekcijski načelnik Milovanović odpotoval je danes v Beligrad.

Praga 15. januarja. Pravda zoper člane „Omladine“ se je danes začela. Zatoženih je 77 oseb. Pred sodiščem se je zbrala številna množica, katero je policija brez težav razgnala. Protest zagovornikov, da se vsakemu zatožencu ni dovolilo, izbrati v zmislu zakona tri zaupne može, da bi prisostvovali obravnavi, in pa protest glede premajhne dvorane je sodišče odklonilo. Poslušalstvo izražalo je svojo nezadovoljnost s tem sklepom demonstrativno, kar je predsednik Krčmar energično zavrnil. Potem so se jeli poimenoma klicati zatoženci. Razven jednega so vsi navzočni.

Budimpešta 15. januarja. Jutri se otvori katoliški shod, sklican, da protestuje zoper vladne cerkvenopolitične predloge. Dne 17., 18. in 19. vršile se bodo škofovske konference, na katere pride tudi nuncij Agliardi z Dunaja.

Rim 15. januarja. V soboto ponoči napadli sta dve krdeli anarhistov mej Masso in mej Carraro več postaj orožnikov in finančnih paznikov. Več oseb ubitih, mnogo ranjenih. Predsedstvo poslanske zbornice je odklonilo zahtevo radikalnih poslancev, naj intervenira na korist zaprtega poslanca Defelice-Giuffrida. V okolici Rima se snuje čedalje več delavskih društev. Vlada se boji izgredov in je v dotične kraje odposlala večje število orožnikov.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umri so v Ljubljani:

11. januarja: Marija Cvar, delavčeva hči 7 mescev, Ulice na Grad št. 4.
13. januarja: Eliza eta Sterniša, gostija, 53 let, Marije Terezije cesta št. 3. — Jožefa Bradač, livarjeva žena, 64 let, Dunajska cesta št. 29.
14. januarja: Bernard Largo, delavec, 60 let, Ulice na Grad št. 12. — Alojzij Hiner, pom. uradnik, 22 let, Poljanski nasip št. 14. — Jožef Flegar, delavčev sin, 21 dni, Streliške ulice št. 11.

V deželni bolnici:

11. januarja: Jakob Koren, delavec, 69 let.
13. januarja: Franc Nachtigal, gostič, 44 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. jan.	7. zjutraj	748.0 mm.	-10.8° C	brezv.	obl.	0.00 mm
	2. popol.	748.5 mm.	-5.4° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	748.4 mm.	-7.4° C	sl. vzh.	obl.	
14. jan.	7. zjutraj	745.6 mm.	-9.8° C	brezv.	obl.	0.00 mm
	2. popol.	743.9 mm.	-8.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	743.0 mm.	-10.3° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura -7.9° in -9.6°, za 5.4° in 7.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. —	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	75
Avstrijska zlata renta	119	30
Avstrijska krona renta 4%	96	85
Ogerska zlata renta 4%	116	80
Ogerska krona renta 4%	94	70
Avstro-ogerske bančne delnice	1080	—
Kreditne delnice	352	—
London vista	125	—
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	25
20 mark	12	26
20 frankov	9	95 1/2
Italijanski bankovci	43	50
C. kr. cekini	5	89

Izjava.

Jaz podpisani Anton Novak, trgovec na Vidmu, izjavljam, da obžalujem in preključujem, kar sem pisal o g. Francu Berdavs, žaljivega in neresničnega v svoji pritožbi na deželni šolski svet z dne 16. kimovca 1893, ker je gosp. Fran Berdavs prepošten, da bi vplival v onem smislu na geometra, kakor sem mu podtikal v omenjeni pritožbi.

Anton Novak,
trgovec.

(81)

V Dobrépoljah, 12. prosinca 1894.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Ansees, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vire, Eger, Francove vire, Karlove vire, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregio, Curik, Genova, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vire, Eger, Francove vire, Karlove vire, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " opoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "
Prihod v Ljubljano (juž. kol.)
Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
Prihod v Ljubljano (drž. kol.)
Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 20 " zvečer " "

(4-11)

Št. 25858

Razglas.

ex 1893.

Pobiranje pasjega davka za 1894. leto

pričelo se je s 1. januarjem letos in je plačati ta davek v okrožju ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši one, kateri so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najpozneje do 1. februarja t. l. preskrbijo letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajnici proti plačilu

4 gld. a. v.

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se lastniki psov opozarjajo, naj v pravem času vplačajo takso, ker bode konjač od 1. svečana letos počenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

2. dan januarja 1894.

(29-3)

V najem se dá takoj
žaga in mlin
s tremi tečaji, stopami in ovšenarjem

v Stahovci, jedno uro oddaljen od Kamnika, na vodi Bistrici. Mlin, pri katerem se nahajajo tudi skedenj, dva hleva in svinjak, ima pravico do vse vode ter je ne manjka v veliki suši za mlin in žago. Natančni pogoji so na vpogled v pisarni meščanske korporacije v Kamniku do 31. januarja 1894.

(67-2)

Upravništvo meščanske korporacije.

Razpis službe.

Pri deželnem knjigovodstvu v Ljubljani izpraznjena je služba

deželnega knjigovodje

z letno plačo 1400 gld., aktivitetno doklado 240 gld. in s pravico do štirih v pokojnino nevštevnih petletnic po 100 gld. — Prošnje za to službo naj se pravičnim putem

do 12. februarja 1894

pošljejo podpisane deželnemu odboru, morajo pa biti podprte z dokazili o usposobljenosti, o starosti, o znanji slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter o vseh drugih merodajnih osebnih razmerah proslilcevih.

Od deželnega odbora kranjskega

(65-2)

v Ljubljani, dné 10. januarja 1894.

Prav dobro

goveje meso od volov

se dobiva pri

Leopoldu Slovša

v šolskem drevoredu št. 12 v mestni mesnici.

Cena mesa za kilo:

Flam in prsa po 44 kr.
pleče in bržola „ 48 „
šimbas in stegno „ 56 „

Za mnogobrojno obiskovanje se priporočam z zagotovitvijo, da bom gotovo vsem obiskovalcem dobro postregel. (78-1)

Danes zvečer ob 5. uri
v hôtelu „Pri Slonu“
točenje
Monakovskega
Pschorr-piva.

Z velespoštovanjem

Jv. Mayr.

(79)

Zahvala.

Za mnogobrojno, povodom smrti našega iskreno ljubljene in nepozabnega sina, oziroma brata, svaka in strijca, gosp.

Antona Žužek-a

c. kr. stavbenega pristava

ustno in pismeno izraženo odkritosrčno sočutje, izrekajo tem potom vsem najglobljejo zahvalo

(80)

žalujoči ostali.

V Ljubljani, 15. januarja 1894.

Danes zvečer ob 5. uri
v hôtelu „Pri Slonu“
točenje
Monakovskega
Pschorr-piva.

Z velespoštovanjem

Jv. Mayr.

(79)